

הזבח והתמורה שנאמרו בהם החומרות הללו

נתבאר שיש זבח שהוא חמור מתמורה בשלושה דברים (א) שנוהג בציבור וביחיד. (ב) שדוחה שבת וטומאה. (ג) שעושה תמורה.

והנה ברוב קרבנות יחיד לא מתקיימים שלושת הדברים הללו, שהרי רוב קרבנות יחיד אינם דוחים שבת וטומאה, וכמו כן ברוב קרבנות ציבור לא מתקיימים שלושת הדברים הללו, שהרי קרבנות ציבור אינם עושים תמורה.

ולפיכך רצו לומר שהקרבתן שבו מתקיימים שלושת הדברים הללו הוא פר יום הכפורים שהוא קרבן חטאת ונחשב דבר הנוהג בציבור וביחיד, [שיש חטאות יחיד ויש חטאות ציבור], ומאחר שזמנו קבוע, הוא דוחה שבת וטומאה, ואף הדבר השלישי נוהג בו שהוא עושה תמורה.

ומכאן יש לפשוט את ספיקו של רבי אלעזר לעיל אם הוא עושה תמורה או לא שכן מבואר שהוא עושה תמורה.

אולם רב ששת דחה זאת, ואמר, שיתכן שהקרבתן שבו מתקיימים שלושת הדברים הללו, הוא אילו של כהן גדול ביום הכפורים, שהוא קרבן עולה, ולכן נחשב דבר הנוהג בציבור וביחיד, [שיש עולות יחיד ויש עולות ציבור], ומאחר שזמנו קבוע, הוא דוחה שבת וטומאה, ואף הדבר השלישי נוהג בו, שהוא עושה תמורה.

אבל פר יום הכפורים, יתכן שעושה תמורה, ויתכן שאינו עושה תמורה, ואין לפשוט מכאן את ספקו של רבי אלעזר.

עוד רצו לומר, שעל כרחף האמת עם רב ששת, שהקרבתן שדברו בו הוא אילו של כהן גדול, ולא פרו, שהרי אחד מהדברים האמורים בו, שהוא עושה תמורה, ולכאורה הכוונה לכך שתמורתו קריבה, ככל תמורות, ופרו של כהן גדול, מאחר שהוא חטאת, אין תמורתו קריבה, שהרי תמורת חטאת דינה למיתה.

ודחו זאת ואמרו, שעדיין ניתן לומר, שהקרבתן שבו דברו, הוא פר כהן גדול, שיש בו שלוש חומרות מתמורה, ואף שלו עצמו אין תמורה הקריבה, מכל מקום יש בו שלוש חומרות על שאר תמורות שהן קריבות.

ושבו והקשו אם באת לומר כן שלא דברו כאן בתמורה של קרבן מסוים אלא בסתם